

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1926 kl. 2 e. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 4 i anledning av motion angående revision av förordningen om motorfordon.

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 203, som hänvisats till utskottet, ha herrar Lovén och Anderson i Råstock hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsam revision av förordningen om motorfordon av den 15 juni 1923, ävensom att Kungl. Maj:t ville, i den mån riksdagens medverkan härför befinnes erforderlig, för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Motionen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Motionärernas påstående, att den nu gällande motorfordonsförordningen är den första i vårt land, är icke riktigt. Den är den tredje i ordningen och bygger i sina huvuddrag på den närmast förut gällande (1916 års). Nuvarande bestämmelser kunna följaktligen ej heller anses utgöra försöksbestämmelser.

Utskottet.

Med detta vill utskottet dock ej göra gällande, att icke vissa delar av förordningen kunna kräva förtydligande eller ändring. Enligt upplysningar, som meddelats utskottet, äro emellertid flera av de frågor, som anföras i motionen, redan föremål för prövning. Detta gäller frågan om skadeförsäkring (riksdagens skrivelse 1925: 148), om arbetstid för motorförare i yrkesmässig trafik (riksdagens skrivelse 1925: 353) och om kontroll å motortrafiken (cirkulärskrivelse från chefen för socialdepartementet den 8 oktober 1924). Dessutom är ytterligare ett antal frågor föremål för utredning.

Även bortsett härifrån anser utskottet, att tiden ännu icke är inne att företaga någon mera genomgripande omarbetning av motorfordonsförordningen. Å ena sidan torde icke motortrafiken ha undergått så väsentliga förändringar under de senaste två åren, att en allmän revidering skulle kunna anses motiverad och å andra sidan ha förhållandena ej så stabiliserats, att man icke kan motse en ytterligare utveckling på området. Utskottets mening är således, att det icke behöver innebära några större olägenheter att tillsvidare låta nu gällande förordning kvarstå med de förändringar, som redan igångsatta utredningar möjligen kunna ge anledning till.

Utskottet får alltså hemställa,

att motionen II: 203 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 mars 1926.

På utskottets vägnar:

HELMER LAGERKWIST.

Närvarande: herrar *Lagerkwist, Gustafsson i Älvsered*, Eklund, Werner, Hedin*, Bergström i Bäckland, Andersson i Falkenberg, Andersson i Ovanmyra*, Anderson i Linköping och Märtenson**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.